

PARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
750 Pts. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 Ptas. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.519 - Dimarts, 18 de setembre de 1923

Edició del vespre

Oficines: impremta: Escudellers, 10 bis - Telèfon 845

EL GOVERN DEL DIRECTORI

Disposicions del general Lossada sobre l'oficialitat de les banderes.
Destitució de l'alcalde de Terrassa. - L'actitud de la Mancomunitat.
Els Reials Decrets sobre creació del Sometent i assistència dels
empleats a les oficines.

Una circular del general Lossada

El «Butlletí Oficial» publica avui la següent circular:
«El Real decreto de 25 de enero de 1908 dispone que en todos los edificios públicos al servicio del Estado, así como en los de las Diputaciones, Ayuntamientos y Corporaciones oficiales, ondee la bandera española y se coloquen colgaduras desde la salida a la puesta del sol en los días de fiesta nacional.

Al recordar a las entidades a que afecta esta soberana disposición, lo hago con la prevención de que la enseña de la Patria ha de ser colocada en esos días y en los demás en que sea costumbre, en el sitio superior de cada edificio más preeminente, absteniéndose de colocar ninguna otra ya sea regional o local, que mereciendo, como merecen, todos los respetos, no deben ser izadas en edificios oficiales, que por formar parte del Estado Español han de empujarse en la que simboliza todas las regiones y pueblos de España.

Esta prohibición no se refiere sólo a los edificios donde están instaladas las Diputaciones, Ayuntamientos u otros centros oficiales, sino también a los locales que de ellas dependen y a su organización forme parte. Las autoridades, guardia civil y demás que de mí dependen me darán cuenta de toda infracción de esta orden, que será castigada con el mayor rigor.

Insisto en mi respeto profundo a las banderas regionales y locales, no queriendo otro alcance esta orden que la del exacto cumplimiento de la Ley, sin que en modo alguno pueda tener, sintiendo, ya que en la enseña de Patria que la bandera representa están comprendidas todas las regiones, entre ellas Cataluña, orgullo de la Nación española.

Barcelona, 15 de septiembre de 1923
—El Gobernador civil, Carlos de Lossada.

Destitució de l'alcalde de Terrassa

Aquest migdia el general Lossada ha dit:

«He destituït l'alcalde de Terrassa per separatista. En una reunió va llegir una poesia completament separatista, i això unit a tota la seva actitud separatista m'ha induï

(DE LA NOSTRA EDICIÓ D'AQUEST MATÍ.)

La Cambra Oficial de Indústria

Hem rebut per a la seva publicació la següent nota oficial:

«Divedres passat al matí es reuní el ple de la Cambra Oficial d'Indústria sota la presidència de don Joan Puig Marcó, vice-president de la Corporació que l'havia convocat amb caràcter urgent i extraordinari, i oberta la sessió manifesta que a primera hora del dia anterior havia acudit a la Capitania General per a fer acte d'adhesió al moviment dirigit pel general Primo de Rivera, havent convocat la Corporació, en absència del president, perquè havia de sotmetre al judici del Ple la seva conducta i deliberar sobre quina havia d'ésser l'actitud de la Corporació en les presents circumstàncies, no ocultant la gravetat que ha de revestir l'acord que es prengui, ja que en el cas que el moviment iniciat a Barcelona no sortís triomfant, podien derivar-se enèrgiques sancions per a la Cambra. En conseqüència i abans de pendre acord sollicita l'opinió de tots els individus presents a la sessió que són la majoria dels membres del Ple. Davant d'aquest requeriment de la presidència tots i cadascun dels assistents exposaren la seva opinió que per ésser unànime pot resumir-se en els següents termes:

«Que la Cambra havia donat a la publicitat diversos documents en els quals es conceptuava l'actual règim de les oligarquies incompatible amb l'interès de la Nació; i com que l'actual moviment anava dirigit contra els partits polítics que tan irreparables perjudicis havien ocasionat, entenien era un patriòtic deure apolar incondicionalment, signant quines siguin les conseqüències que poguessin derivar-se; que tal entenien era el seu deure, creient

